

7- Ve mütemadiyen mevt ve hayatın değişmesiyle seneler ve karnlar emvacı üstünde...

Ve mütemadiyen mevt ve hayatın değişmesiyle seneler ve karnlar emvacı üstünde hadsiz cenazeler binip ademe atılan dünyamız ve zeminimizde, Kur'an-ı Hakîm'in tezgâhında yapılan bir sefine-i maneviye hükmüne geçen hakikat-i İslâmiyet içine girip selâmetle o denizin üstünde gezip, tâ sahil-i selâmete çıkarak hayatımızın vazifesi bitsin. O denizin fırtınaları ve zelzeleleri, sinema perdeleri gibi tenezzühün manzaralarını tazelandirmekle, vahşet ve dehşet yerine, nazar-ı ibret ve tefekkürü keyiflendirerek okşayıp ışıklandırın.

Hem o sırr-ı Kur'an'la, o terbiye-i Furkaniye ile nefsimiz bize binmeyecek, merkûbumuz olup, bizi ona bindirip hayat-ı ebediyemizin kazanmasına kuvvetli bir vasıtamız olsun.

Ve mütemadiyen mevt ve hayatın değişmesiyle seneler ve karnlar emvacı üstünde hadsiz cenazeler binip ademe atılan dünyamız ve zeminimizde,

Bu ifade, zamanın o devasa ve durdurulamaz çarkları arasında insanın ne kadar küçük olduğunu, ancak bu küçük varlığın üzerine çöken yükün ne kadar ağır olduğunu sarsıcı bir tabloyla resmediyor. Her gün **350 bin** cenazenin kalktığı, her dakikanın 240'tan fazla veda ile sarsıldığı bu dünya sahnesi; aslında üzerinde hayat oyununun oynandığı bir tiyatro değil, her an yeni yolcuları yutup boşluğa bırakan devasa bir **cenaze gemisidir**.

1. Mütemadiyen Değişen Sahne: Mevt ve Hayat

Hayat ve ölüm, bir saatin sarkacı gibi hiç durmadan yer değiştirir. Bir tarafta yeni doğan bir bebeğin ilk nefesi, diğer tarafta son nefesini veren bir ihtiyarın sönük nidası... Bu döngü o kadar süratli ve o kadar insafsızdır ki; dünya, üzerine binenleri daha tanıyamadan bir sonraki dalgayla meçhule fırlatan bir sarsıntı meydanıdır.

2. Asırların Dalgaları Üzerinde Bir Sefer

Zaman denizi, **karnlar** (asırlar) emvacı ile çalkalanır. Her asır, koca bir insan neslini sırtına alır, bir müddet taşır ve sonra o nesli büyük bir gürültüyle **ademe** (yokluk gibi görünen o

meçhul boşluğa) bırakır. Bizler, şu an o dalgaların en tepesinde duran yolcularız; altımızdaki sular milyarlarca insanın kemikleriyle doluyken, biz sıramızın gelmeyeceğini sanacak kadar gaflete dalıyoruz.

3. Hadsiz Cenazelerin Sessiz Geçidi

Her gün 350 bin insanın bu dünyadan göçmesi, istatistiksel bir veri değil; her gün 350 bin hayat hikâyesinin, 350 bin hayalin ve 350 bin ruhun bu dünya gemisinden indirilmesidir. Dünya, her dalgada binlerce tabutu sırtlayan, her saniye birilerini yutan iştahlı ve yorulmaz bir mahluk gibidir.

Bu cümle bize şunu fısıldar: Üzerine bastığın toprak, aslında senden önce geçenlerin külleridir. İçtiğin su, asırlar önce bu dalgalarda boğulanların gözyaşındır. Dünya denilen bu zemin; üzerinde ebedî kalınacak bir vatan değil, her an birilerini boşluğa atan kaygan bir iskeledir.

Anlaşıldı ki: Eğer bu fırtınalı denizde, bu cenaze gemisinin içinde sığınacak bir kale, tutunacak sönmez bir ışık (İman ve Kur'an) bulamazsak; bizim de sonumuz o meçhul boşluğa atılmak ve unutulup gitmek olacaktır.

Sözün Özü: Herkesin birer cenaze olup ademe atıldığı bu dünyada; seni ademin (yokluğun) karanlığından kurtarıp bekânın (sonsuzluğun) aydınlığına çıkaracak tek bir Güç vardır. O da hayatı ve ölümü birer memur gibi çalıştıran, asırları birer dalga gibi evirip çeviren **Zât-ı Zülcelâl**'dir.

Kur'an-ı Hakîm'in tezgâhında yapılan bir sefine-i maneviye hükmüne geçen hakikat-i İslâmiyet içine girip Selâmetle o denizin üstünde gezip, tâ sahil-i selâmete çıkararak hayatımızın vazifesi bitsin.

Nuh'un İkinci Gemisi: İslamiyet-i Hakikiye

Dünya denizi, üzerinde emniyetle durulacak bir zemin değildir. Fakat bu dehşetli denizin ortasında, bizzat **Kur'an-ı Hakîm'in tezgâhında** inşa edilmiş, her bir cıvatası ilahî hikmetle sıkılmış, her bir tahtası vahiyle yoğrulmuş bir **sefine-i maneviye** (manevî gemi) vardır. Bu gemi, İslamiyet'in tâ kendisidir.

1. Kur'an Tezgâhında İnşa Edilen Zırh

Bu gemi, beşerî fikirlerin derme çatma tahtalarından yapılmamıştır. O, her emri ve her yasayı mutlak hikmetle vaz eden Kur'an'ın atölyesinde kurulmuştur. İslam'ın hakikatleri; sabırdan bir gövde, tevekkülden bir yelken ve tevhidden bir dümen ile donatılmıştır. Bu gemiye binmek demek; şahsi zayıflıklarımızı, korkularımızı ve acizliğimizi bir kenara bırakıp, Allah'ın

sarsılmaz nizamına dahil olmak demektir.

2. Selâmetle Gezip Sahile Varmak

İslam gemisinin içine giren bir ruh için, dışarıdaki fırtınanın şiddeti artık sadece bir seyir keyfidir.

Dalgalar Altında Değil, Üstünde: Gemiye binmeyenler için her gün 350 bin kişinin ölümü boğucu birer kabustur; gemidekiler için ise bu, sadece yolcuların asıl vatana tahliye edilmesidir.

Sarsılmadan Yol Almak: “Selâmetle” kelimesi burada bir müjdedir. İnsan, İslam’ın hakikatleriyle yaşadığında; ne fakirlik, ne hastalık, ne de ölümün soğuk yüzü onun huzurunu batıramaz. O, denizin üstünde güvenle süzülür.

Sahil-i Selâmet: Yolculuğun Büyük Finali

Bu yolculuğun bir sonu vardır: **Sahil-i Selâmet**. Bu sahil; ebedî saadetin, cennetin ve Rabbimizin rızasının başladığı yerdir.

Hayatın Vazifesi: Biz bu dünyaya kumlarla oynamaya değil, bu gemiye binip o sahile ulaşmaya geldik.

Vazifenin Bitmesi: Ne zaman ki gemimiz o mukaddes kıyıya yanaşır, işte o zaman “imtihan” biter. O an; artık fırtına dinmiş, deniz durulmuş ve ruh, “İrci’î” (Dön Rabbine!) nidasıyla ebedî sükûna ermiştir.

Hazret-i Yunus’u balığın karnından selamete çıkararak sırt, bugün bizi de dünyanın kederlerinden İslamiyet gemisiyle çıkaracaktır. Eğer gemin İslamiyet ise; dünya denizi senin için bir engel değil, seni Rabbine taşıyan bir köprü olur.

Sözün Özü: Herkesin boğulduğu bir denizde, sığınacak bir gemin olması en büyük zenginliktir. Şimdi o geminin içine girme, İslam’ın hakikatlerine sınıksız sarılma vaktidir. Tâ ki hayatın vazifesi, bir hüsrana değil; bir “zafer” ve “selamet” ile son bulsun.

O denizin fırtınaları ve zelzeleleri, sinema perdeleri gibi tenezzühün manzaralarını tazelandirmekle, vahşet ve dehşet yerine, nazar-ı ibret ve tefekkürü keyiflendirerek okşayıp ışıklandırın.

Dünya denizinde kopan fırtınalar, her gün 350 bin veda ile sarsılan zemin ve hayatın o sert depremleri; geminin dışında kalanlar için yıkıcı birer felakettir. Ancak **İslamiyet-i Hakikiye** gemisinin içine giren ve Kur’an’ın nuruyla bakan bir ruh için bu dehşetli hadiseler, birer **sinema perdesine** dönüşür.

1. Manzaraların Tazelenmesi: Dehşetten Estetiğe

Normalde insanı boğan musibetler, iman gözlüğüyle bakıldığında Allah'ın **Celal** ve **Cemal** isimlerinin birer tecellisidir.

Bir deprem veya bir fırtına; artık bir yok oluş değil, İlahi bir kudretin muazzam bir sahnelenişidir.

Bu sahneler, dünya yolculuğumuzun manzaralarını tazeler. Durağan ve tekdüze bir hayat yerine; değişen, dönüşen ve her an yeni bir hakikati haykıran canlı bir film şeridi gibi önümüzden akar.

2. Nazar-ı İbret ve Tefekkürü Okşamak

Korku (dehşet), yerini **derin bir düşünceye (tefekküre)** bırakır.

Sinemada koltuğuna yaslanıp dev dalgaları izleyen biri, ısınmayacağını ve batmayacağını bildiği için o manzaradan zevk alır.

İşte İslam gemisindeki mümin de; "Bu hadisenin dizgini Rabbimin elindedir, O abes iş yapmaz," dediği an, fırtınanın gürültüsünde bir musiki, şimşeğin çakışında bir nur müşahade eder.

Hadiseler artık ruhu tokatlamaz; aksine ibret nazarını "okşar" ve "ışıklandırır". Her yeni hadise, Allah'ı tanımanın (marifetullah) yeni bir kapısını açar.

Vahşet Yerine Ünsiyet, Dehşet Yerine Lezzet

Bu makamda; ölüm bir ayrılık değil, yer değiştirmedir. Hastalık bir elem değil, günahları eriten bir temizliktir. Dünyanın zelzeleleri, bu fani mülkün bir gün yıkılacağını ve asıl mülke (ahirete) gitme vaktinin geldiğini hatırlatan tatlı birer ikazdır.

Hüküm Şudur: Mümin, hayatın fırtınaları arasında boğulmaz; o fırtınaların üzerinde süzülen bir kartal gibi, aşağıda olup bitenleri hikmetle seyreder. Nazar-ı tefekkürü öyle bir lezzet alır ki; dünyanın en acı görünen hadisesi bile, onun iman nuruyla nurlanan dünyasında bir "marifet dersine" dönüşür.

Sözün Özü: Eğer gemin Kur'an, kaptanın iman ise; kainatta korkulacak hiçbir şey yoktur. Sadece hayretle izlenecek, ibretle okunacak ve keyifle tefekkür edilecek sonsuz bir İlahi sanat galerisi vardır.

Hem o sırr-ı Kur'an'la, o terbiye-i Furkaniye ile nefsimiz bize binmeyecek, merkûbumuz olup, bizi ona bindirip hayat-ı ebediyemizin kazanmasına kuvvetli bir vasıtamız olsun.

Normalde insan, nefis denilen o doymak bilmeyen mahlukun altında ezilen bir köle gibidir. Nefis emreder, insan yapar; nefis iştah gösterir, insan harama koşar; nefis kibirlenir, insan alçalır. Bu durumda **nefis insana binmiştir** ve onu ebedî bir uçuruma doğru mahmuzlamaktadır. Ancak **Sırr-ı Kur'an** ve **Terbiye-i Furkaniye** devreye girdiğinde, bu hiyerarşi kökünden sarsılır ve roller değişir.

1. Terbiye-i Furkaniye: Vahşeti Ehlîleştirmek

Kur'an'ın terbiyesi, nefsi yok etmeyi değil, onu **islah etmeyi** amaçlar.

- Furkan, hak ile batılı ayıran ölçüdür. Bu terbiye ile insan, nefsin hangi isteğinin bir ihtiyaç, hangisinin bir tuzak olduğunu ayırt eder.
- Nefis; öldürülmesi gereken bir düşman değil, ehlîleştirilmesi gereken vahşi bir küheylan gibidir. Kur'an, o vahşi atın ağzına gem vurur, sırtına iman eyerini koyar ve onu sahibinin emrine amade kılar.

2. Nefsin Binek (Merkûb) Olması

İnsan, nefsinin üzerine bindiğinde; artık onun tutkuları birer **enerji kaynağına** dönüşür.

- **Hırs**, artık dünya malı için değil, hayırda yarışmak için kullanılır.
- **İnat**, günahta ısrar için değil, ibadette sebat için kullanılır.
- **Aşk ve Şevk**, fani lezzetler için değil, Baki olan Allah'a vuslat için harcanır. Nefis artık sizi yoran bir yük değil, sizi hedefinize (cennete ve rızaya) taşıyan kuvvetli bir vasıta.

Ebedî Hayatı Kazandıran Kuvvetli Vasıta

Nefis, dünya imtihanının motorudur. Eğer o motoru doğru yöne çevirebilerseniz, sizi **hayat-ı ebediye** sahilinde en yüksek makamlara ulaştırır. Kur'an terbiyesiyle nefis;

- Seni günaha taşıyan bir cellat olmaktan çıkar,
- Seni secdeye, hizmete ve marifetullahı taşıyan sarsılmaz bir **kuvvet**

Hüküm Şudur: Nefsini öldüren değil, nefsinin terbiye edip ona binen kazanır. Hazret-i Yunus'u (a.s.) yutan balık nasıl bir gemi hükmüne geçtiyse; seni yutan nefis balığın da bu zikir ve terbiye ile senin ebediyet gemin ve Burak'ın olur.

Sözün Özü: Eğer dizgin senin elindeyse, yolun ebedî saadet; eğer dizgin nefsin elindeyse, sonun karanlık bir felakettir. Kur'an'ın tezgâhında bu terbiyeyi alan bir ruh için, nefis artık korkulacak bir canavar değil, cennet yolculuğunun en sadık yol arkadaşıdır.